

**SILESIA
FILM**

Instytucja Filmowa Silesia Film
w Katowicach

Przedstawia

„WSPOMNIENIE LATA”

W kinach od 8 marca 2019

Czas trwania: 87 minut

Produkcja: Polska 2016

Dystrybucja w Polsce: Instytucja Filmowa Silesia Film
ul. Górnicza 5, 40-008 Katowice, tel. 32 206 88 61

kontakty:

Dystrybucja kinowa: dystrybucja@silesiafilm.com

Promocja: a.skrzelowska@silesiafilm.com

Materiały do pobrania: bit.ly/SF-materialy (login: ftp_dystrybucja hasło: Press2019)

OBSADA

Piotrek – **Max Jastrzębski**
Wisia, matka Piotrka – **Urszula Grabowska**
Jerzy, ojciec Piotrka – **Robert Więckiewicz**
Majka – **Paulina Angielczyk**

TWÓRCY FILMU

Scenariusz i reżyseria – Adam Guziński
Zdjęcia – Adam Sikora
Muzyka – Michał Jacaszek
Scenografia – Grzegorz Piątkowski
Kostiumy – Dorota Roqueplo
Montaż – Maciej Pawliński
Dźwięk – Michał Kosterkiewicz
Charakteryzacja – Anna Kieszczyńska, Tomasz Sielecki
Kierownik produkcji - Magdalena Malisz
Producent – Łukasz Dziecioł, Piotr Dziecioł, Opus Film
Koprodukcja - Instytucja Filmowa „Silesia-Film” w Katowicach, EC1 - Miasto Kultury w Łodzi, Telewizja Polska S.A.

NAGRODY I FESTIWALE:

2017, Międzynarodowy Festiwal Kina Niezależnego "Off Camera" w Krakowie: Nagroda "Rising Star" dla najlepszego aktorskiego debiutu w Konkursie Polskich Filmów Fabularnych dla Maxa Jastrzębskiego

2017, Międzynarodowy Festiwal Kina Niezależnego "Off Camera" w Krakowie – Konkurs Polskich Filmów Fabularnych: nominacja

2016, Forum Kina Europejskiego "Cinergia" w Łodzi: "Kryształowe Jabłko" dla najlepszego debiutu polskiego za "delikatne i pełne humanistycznej wrażliwości ukazanie dojrzewania nastolatka i dramatu jego matki, rozdartej między rodzinnym obowiązkiem a kobietą namiętnością oraz za wierne osadzenie ich historii w atroficznych realiach gierkowskiego PRL-u."

2016, Warszawski Festiwal Filmowy – Konkurs Międzynarodowy: nominacja

Film prezentowany na festiwalach:

Tallin Black Nights Film Festival, Tallin
Palm Springs Film Festival, Palm Springs
Kino na Granicy, Cieszyn
Tarnowska Nagroda Filmowa, Tarnów
Festiwal „Łodzią po Wiśle”, Łódź
Zlin Film Festival, Zlin
Minneapolis St. Paul International Film Festival, Minneapolis
Lighthouse Film Festival New York, Nowy Jork
Transatlantyk Festival, Poznań
Festiwal Kamera Akcja, Łódź
Polish Film Festival in Los Angeles, Los Angeles
European Film Forum Scanorama, Wilno
Bardzo Fajny Festival Praha, Praga
Międzynarodowy Festiwal Filmowy Toffifest, Toruń

.....

MEDIA O FILMIE

„Adam Guziński tworzy film niezwykle gęsty od spojrzeń i małych gestów, które stanowią powierzchowny teatrzyk dla poważnych wewnętrznych przemian.”

Małgorzata Czop, movieway.pl

"Wspomnienie lata" trudno nazwać nostalgicznym powrotem do przeszłości. Choć ekranowa rzeczywistość wolna jest od polityki i społecznych niepokojów, nie widać tu także fetyszyzacji minionej epoki.

Po seansie "Wspomnienia lata" zostaje m.in. wspomnienie świetnego młodego debiutanta.

Łukasz Muszyński, filmweb.pl

O FILMIE

Koniec lat 70. w Polsce. Wakacyjny gwar podmiejskiego kąpieliska miesza się z dźwiękami przeboju Anny Jantar. „Wspomnienie lata” to intymna podróż do odchodzącego świata dzieciństwa widzianego oczami 12-letniego Piotrka. Pod wpływem zmieniającej się relacji z matką i pierwszego zauroczenia chłopiec musi skonfrontować się z zupełnie nowymi dla siebie uczuciami, dokonać pierwszych dorosłych wyborów i zmierzyć się z ich konsekwencjami.

Subtelne zdjęcia Adama Sikory, kreacje aktorskie Urszuli Grabowskiej i Roberta Więckiewicza oraz nagrodzonego na Festiwalu Off Camera - Maxa Jastrzębskiego w roli Piotrka sprawiają, że film Adama Guzińskiego jest niezwykle sugestywnym, ale zarazem wyważonym obrazem skomplikowanych emocji dziecka.

.....

Rozmowa z reżyserem filmu ADAMEM GUZIŃSKIM

Dlaczego zdecydował się pan umieścić akcję filmu w latach 70.? Z czym się wiąże ten czas dla pana osobiście?

Adam Guziński: Już sam tytuł Wspomnienie lata narzuca pewien margines, dystans i wspomnieniowy charakter tej historii. Nie jest to jednak moja historia, moje doświadczenie, ale jest w niej coś bardzo mi bliskiego, osobistego. Umieściłem ją w świecie mojego dzieciństwa. W świecie, który znam, który rozumiem, w którym potrafię się poruszać, do którego zawsze chciałem powrócić. Kolory, zapachy, dźwięki, pewien bardzo mi bliski mikrokosmos. Tam chciałem osadzić swoją historię.

To był czas wiecznie nieobecnych ojców, którzy pracują z dala od domu. Samotnych kobiet, które próbują odnaleźć się w tej pustce i osamotnieniu. 12-letnich chłopców, którzy dojrzewają przez jedno lato.

Jak może pan opisać relację Piotрка z matką (świetnie zagrana przez Urszulę Grabowską)? A jak z wiecznie nieobecnym ojcem (w tej niezwykle intensywnej roli Robert Więckiewicz)?

AG: Relacja Piotрка z matką jest niezwykle bliska i silna. Chłopiec jest zafascynowany matką. Jego miłość jest czysta, pełna wiary i zaufania. Oddany jest jej bez reszty. To nie jest zwykła relacja. Pod długą nieobecność ojca ich związek jest silniejszy niż zazwyczaj. Dla matki chłopiec jest częścią ojca. W matce drzemie z kolei jakaś pustka, głęboka samotność. Lokuje w synu własny deficyt uczuć. W każdej sytuacji jest to zawsze trochę niebezpieczne i przytłaczające. Wciąż razem, zżyci i bliscy. Bardzo bliscy. Tym silniej odbija się na tym związku to, co dzieje się później. Wystawia go na próbę. Odzywają się ukryte pragnienia i uśpione tęsknoty. Dla chłopca to ciężki sprawdzian. Odkrywa inne oblicze matki i musi się z nim zmierzyć. Czy jest w stanie? Co przetrwa?

Gdzie w tej konfiguracji należy szukać ojca?

AG: Relacja zarówno matki z ojcem, jak i syna z ojcem jest bliska, ale przez ciągłe oddalenie – jakby wciąż niepełna. Ojciec jest wiecznie tam, gdzieś daleko od domu, od ich życia, po drugiej stronie słuchawki telefonicznej. Ich związek opiera się na powtarzalności telefonów, chociaż podczas rozmów głównie zapada niezręczna cisza. Co można powiedzieć drugiej osobie, z którą rozmawia się raz w miesiącu przez telefon? Banały. A jednak oni są sobie bliscy. Łączy ich proste i jasne uczucie. Miłości i zaufania. Tym bardziej to, co dzieje się później jest dla chłopca tak bolesne. Uwikłany w sprawy dorosłych gubi się w tym nie wiedząc, po której stanąć stronie. To sytuacja, pewien układ zdarzeń ustawia każdą z tych postaci w sytuacji bez wyjścia.

Skąd właściwie wziął się pomysł na pokazanie tej historii z perspektywy dziecka? Czy jest panu bliskie kino coming-of-age?

AG: Od zawsze interesował mnie świat widziany oczami dziecka. W moich pierwszych krótkich filmach szkolnych zawsze bohaterem były dzieci. To moje medium. 12-letni chłopiec, który jest na skraju dzieciństwa i wchodzi w wiek dorosły. Dziecko, które niezwykle silnie i emocjonalnie widzi świat. Obserwuje świat dorosłych i próbuje go zrozumieć, gubi się w nim, przeraża go, konfrontuje się ze swoimi lękami i oczekiwaniami, przeżywa zawody i rozczarowania. Jest w nim jakaś naiwność i wiara, której utrata potrafi być niezwykle bolesna i przejmująca. Dlatego nie dziwi fakt, że w tej opowieści o utracie wiary, więzi i zaufania, moim bohaterem stał się 12-letni chłopiec. Od początku to było dla mnie jasne. Nie wiem, może ktoś odniósłby ten fakt do mojego życia, moich przeżyć. Ja się z tym godzę. To mi odpowiada i dobrze się z tym czuję.

W jaki sposób i w jakich okolicznościach znalazł pan swojego Piotrka (Max Jastrzębski)?

AG: Poszukiwania dzieci do filmu trwały w sumie dwa lata. Zobaczyłem ich kilka tysięcy! Jeździłem po szkołach, w klasach osobiście je wybierałem i zapraszałem na casting. To był bardzo żmudny i długi proces. Tym bardziej, że poza głównym bohaterem w filmie jest jeszcze ósemka innych dzieciaków. Każdego z nich musiałem znaleźć, wybrać i sprawdzić. Tak więc trwało to bardzo długo. Pojawiały się różne osoby, różni chłopcy do roli Piotrka. Jedni wyglądali dobrze, ale słabo wypadali przed kamerą, inni dobrze grali, ale nie byli w typie chłopca, którego szukałem. Wiedziałem, że to trudna rola i chłopiec, którego moglibyśmy wybrać, zdecydowanie musiał być ponadprzeciętny, absolutnie wyjątkowy. Musiał mieć wrażliwość, talent i siłę wyrazu, dzięki którym mógłby wypełnić tę postać i udźwignąć to trudne i wymagające zadanie.

... i wtedy pojawił się Max?

AG: Tak, w końcu! Chociaż muszę przyznać, że przy pierwszym spotkaniu przed kamerą wypadł raczej średnio. Był strasznie spięty i nieśmiały. Jednak dojrzałem w nim pewną wrażliwość. Zaprosiłem go ponownie i wtedy wydarzyło się coś zupełnie niezwykłego. Nagle się otworzył i poraził mnie siłą wyrazu i potencjałem. Wtedy już wiedziałem, że to on, że już go mamy. I nie szukaliśmy dłużej.

W jaki sposób zmieniła się koncepcja scenariusza od początkowego pomysłu do efektu końcowego?

AG: Sam scenariusz powstał bardzo szybko i w sumie raczej nieznacznie zmieniał się w porównaniu z pierwszą wersją. I tego trzymałem się podczas zdjęć. Potem, już w trakcie montażu szukałem równowagi między poruszonymi wątkami i pewne sceny zostały lekko zmienione, skrócone, a czasem nawet usunięte. Jednak postacie miały już twarze aktorów i historia zaczęła już żyć swoim nowym życiem.

Na co zwraca pan przede wszystkim uwagę na planie filmu? Bez czego lub kogo się nie da się pracować? Na co powinniśmy zwracać uwagę my, widzowie we „Wspomnieniu lata”?

AG: Dla mnie na planie ważne jest wszystko. Nie ma czegoś lub kogoś bez kogo mógłbym się bez problemu obejść. Zdjęcia, scenografia, dźwięk, aktorzy, statyści - to wszystko składa się na film. Każdy drobiazg jest istotny i niczego nie wolno odpuszczać. Naprawdę każdy, najdrobniejszy. Miałem to szczęście, że udało mi się dobrać wspaniałą ekipę współpracowników. Nie ma w tym przesady. Zazwyczaj ludzie tak mówią, żeby to miło brzmiało, ale z mojej strony to autentyczne i szczere wyznanie. Osoby, z którymi miałem szczęście pracować przy Wspomnieniu lata to niezwykle utalentowani ludzie. Adam Sikora - operator, Dorota Roqueplo - kostiumy, Grzegorz Piątkowski - scenografia, to doskonali artyści i mistrzowie w swoim zawodzie. Ich pracy nie sposób przecenić. Cała niesamowita grupa, która zebrała się wokół tego projektu to wspaniali ludzie, którzy z wiarą i zaangażowaniem oddali się pracy nad tym projektem. Każda osoba, każdy detal miał swoje znaczenie.

Rozmowę przeprowadziła Magdalena Maksimiuk podczas 32. Warszawskiego Festiwalu Filmowego

.....

URSZULA GRABOWSKA

Aktorka teatralna i filmowa. Urodzona w 1976 roku w małopolskich Myślenicach. Absolwentka krakowskiej PWST, jako studentka debiutowała na deskach krakowskiego Teatru Bagatela, z którym związana jest do dziś. Współpracuje także z Teatrem STU oraz Teatrem Telewizji. W teatrze zagrała m.in. w przedstawieniach Barbary Sass (Wiera Aleksandrowna w „Miesiącu na wsi”), Krzysztofa Jasińskiego (Ofelia w „Hamlecie” i Lizawieta w „Biesach”), Marty Mészáros (Stella w „Tramwaju zwanym pożądaniem”). Na dużym ekranie debiutowała w 2001 roku rolą Karusi w filmowej adaptacji „Przedwiośnia” Stefana Żeromskiego w reżyserii Filipa Bajona. Popularność przyniosła jej świetna rola Agaty, partnerki głównego bohatera w serialu sensacyjnym „Głina” w reżyserii Władysława Pasikowskiego. Za poruszającą rolę w filmie „Joanna” (2010) Feliksa Falka otrzymała polskiego Orła w kategorii najlepsza główna rola kobieca, nagrodę na 33. Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Moskwie oraz nominację do Nagrody im. Zbyszka Cybulskiego. Ma na koncie role w nagradzanych produkcjach filmowych

m.in. „Carte Blanche” (2015), „Syberiada polska” (2013), „Układ zamknięty” (2013), „Świadek koronny” i teatralnych: „Czarnobyl. Cztery dni w kwietniu” (2010).

W filmie „Wspomnienie lata” zagrała matkę głównego bohatera.

ROBERT WIĘCKIEWICZ

Aktor filmowy i teatralny. Dwukrotny zdobywca nagrody za pierwszoplanową rolę męską na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych: w 2007 roku za kreacje w filmach „Wszystko będzie dobrze” i „Świadek koronny” oraz w 2010 roku za rolę w nominowanym do Oscara filmie „W ciemności” Agnieszki Holland.

Urodził się w 1967 roku w Nowej Rudzie. W 1993 roku ukończył Wydział Aktorski krakowskiej PWST we Wrocławiu. Początkowo związany z Teatrem Polskim w Poznaniu, w latach 1999-2001 aktor stołecznego Teatru Rozmaitości, współpracował także z innymi scenami warszawskimi, m.in. Teatrem Montownia i Teatrem Narodowym. Najbardziej znany jako aktor filmowy, w kinie zadebiutował już w 1993 roku epizodem w „Samowolce” Feliksa Falka. Pierwsze większe role, wykorzystujące jego komediowy potencjał, zagrał w filmach Tomasza Koneckiego i Andrzeja Saramonowicza: „Pół serio” (2000) i czarnej komedii „Ciało” (2003). Dużą popularność przyniósł mu udział w serialu „Odwrócenie” (2007), gdzie wcielił się w jedną z głównych ról – gangstera, który zostaje świadkiem koronnym, oraz rolę w komedii Juliusza Machulskiego „Vinci” (2004), w której zagrał złodzieja Cumę. Reżyser współpracował z nim jeszcze wielokrotnie, powierzając mu główne role w swoich kolejnych filmach: „Ile waży koń trojański?” (2008), „Kołysanka” (2010), „Ambassada” (2013). W 2013 roku zagrał Lecha Wałęsę w filmie Andrzeja Wajdy „Człowiek z nadziei”. Rok później stworzył świetną kreację w opartym na prozie Jerzego Pilcha filmie Wojciecha Smarzowskiego „Pod Mocnym Aniołem”. Ze Smarzowskim spotkał się ponownie na planie filmu „Kler” (2018), wcielając się w jedną z trzech głównych postaci: księdza rozdartego między powołaniem a miłością do kobiety. W 2018 roku zagrał także jedną z głównych ról w filmach „Jak pies z kotem” Janusza Kondratiuka, „7 uczuć” Marka Koterskiego oraz w serialach „Ślepnąc od świateł” i „1983”.

W filmie „Wspomnienie lata” zagrał ojca głównego bohatera.

ADAM GUZIŃSKI

Reżyser filmowy, teatralny i telewizyjny, scenarzysta. Urodził się w 1970 roku w Koninie. Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTViT w Łodzi. Za swoją etiudę szkolną „Jakub” (1998) otrzymał nagrodę Grand Prix Cinéfondation na festiwalu filmowym w Cannes. Jego kolejny film – krótkometrażowy „Antychryst” (2002) był pokazany na ponad 80 festiwalach, gdzie zdobył liczne nagrody i wyróżnienia, m.in. Specjalne Wyróżnienie na Festiwalu Filmowym w Turynie czy Nagrodę Studencką na Festiwalu Krótkiego Metrażu w Nicei oraz Grand Prix na Festiwalu w Bilbao, dzięki czemu znalazł się w gronie kandydatów do nominacji do Oscara w kategorii najlepszego krótkometrażowego filmu fabularnego. Jego pełnometrażowy debiut „Chłopiec na galopującym koniu” (2006) był prezentowany w sekcji pozakonkursowej Festiwalu Filmowego w Cannes, startował też w Konkursie Głównym Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. „Wspomnienie lata” (2016) to drugi film fabularny reżysera.

W swoich filmach często pokazuje świat oczami dziecięcych i nastoletnich bohaterów uwikłanych w konflikty rodzinne, rówieśnicze, doświadczających trudnych uczuć. Współpracuje

z najlepszymi autorami zdjęć – jak Jolanta Dylewska („Chłopiec na galopującym koniu”) czy Adam Sikora („Wspomnienie lata”) i chętnie wybiera poetycką, wizualnie wyrafinowaną formę, która doskonale oddaje emocjonalne niejednoznaczności.

ADAM SIKORA

Wielokrotnie nagradzany operator filmów fabularnych i dokumentalnych, reżyser filmowy, a także fotograf i malarz. Urodzony w 1960 roku w Mikołowie na Górnym Śląsku. W 1988 roku ukończył Wydział Operatorski PWSFTViT w Łodzi. Po studiach powrócił do rodzinnego Mikołowa, gdzie mieszka do dziś. Istotne miejsce w jego twórczości zajmuje śląska tematyka której poświęcił zarówno swoje filmy dokumentalne: „Bluesmeni. Ballada o Janku 'Kyksie' Skrzeku” (1999); „Sówka Erwin” (2005), „Boże Ciało” (2005), jak i fabularne: debiutancką „Ewę” (2010), „Miłość w Mieście Ogrodów” (2017), „Autsajdera” (2018).

Jest autorem zdjęć do ponad dwudziestu filmów dokumentalnych i fabularnych. Jako operator filmowy pracował przy polskich i zagranicznych produkcjach. Współpracował z Lechem Majewskim („Pokój saren” (1997), „Wojaczek” (1999), „Angelus” (2001) i „Młyn i krzyż” (2010)), Piotrem Dumałą („Las” (2009), „Ederly” (2015)) i Jerzym Skolimowskim („Cztery noce z Anną” (2008), „Essential Killing” (2010)). Laureat wielu nagród filmowych, m.in. Polskiej Nagrody Filmowej „Orzeł” za zdjęcia do filmów „Wojaczek”, „Angelus”, „Cztery noce z Anną”, nagrody za zdjęcia na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni za film „Essential Killing” oraz Czeskiego Lwa (Nagrody Czeskiej Akademii Sztuki Filmowej i Telewizyjnej) za zdjęcia do „Ve stinu” Davida Ondříčka (2012).

Jest autorem zdjęć do filmu „Wspomnienie lata”.

.....
Dystrybutorem i koproducentem filmu jest Instytucja Filmowa Silesia Film. Film „Wspomnienie lata” został wsparty finansowo ze środków Śląskiego Funduszu Filmowego, prowadzonego przez Instytucję Filmową Silesia Film. Zdjęcia do filmu Adama Guzińskiego były realizowane głównie na terenie województwa śląskiego w tym, m.in. w dzielnicy Lublińca – Kokotku. Sceny rozgrywające się na terenie kąpieliska kręcone były w tamtejszym ośrodku Silesiana, a w role statystów wcieliło się kilkudziesięciu mieszkańców Lublińca. Zdjęcia do filmu powstawały również w Częstochowie, Pyskowicach, Zabrze, Woźnikach, Kaletach oraz we wsi Kielecza.

Instytucja Filmowa Silesia Film jest instytucją kultury Samorządu Województwa Śląskiego. Do zadań Instytucji należy: prowadzenie pięciu kin studyjnych na terenie województwa śląskiego (katowickich kin: Kosmos, Światowid i Kinoteatru Rialto oraz mieszających się w Żywcu Kina Janosik i w Raciborzu Kina Bałtyk) a także wspieranie produkcji filmowej (Silesia Film Commission) i archiwizacja kopii filmowych (Filmoteka Śląska).